

Tautasdziesmas par Jāņiem un līgošanu

Vai jūsu ģimenes tautasdziesmu pūrā jau ir tautasdziesmas par Jāņiem un līgošanu? Ja nav, tad ir īstais brīdis dažas iemācīties. Ja kādas jau zināt, tad varat papildināt savu krājumu ar jaunām!

Nāc, Jānīti, ja nākdams,
Gaida visa vasariņa:
Gaida dārzi, tīrumiņi,
Gaida gani, pieguļnieki.

Brauc, Jānīti šai zemē
Ar to ziedu vezumiņu:
Meitām dodī sārta rozes,
Puišiem zaļas skābenītes.

Kas mirdzēja, kas spīdēja
Augsta kalna galiņā?
Jānīts kala kumeliņu
Ar sidraba pakaviem.

Klausies, Jānīti,
Kur tevi daudzina:
Pa ežu ežām,
Pa ceļu ceļiem.

Sit, Jānīti, vara bungas
Sētas staba galiņā,
Lai trīc visa tautu zeme,
Lai dzird mani bāleliņi.

Lēni, lēni Jānīts brauca
No kalniņa lejiņā;
Saules meita vārtus vēra,
Zvaigžņu cimdi rociņā.

Jānīts savu kumeliņu
Jūriņai peldināja:

Pats sēdēja kalniņā,
Zelta groži rociņā.

Pie avota līgot gāju
Pašā zāļu vakarā;
Izlīgoju zelta kroni
Ar visām lapiņām.

Kur, Jānīti, tu gulēji
Šo garo vasariņu?
– Rīgas vārtu maliņā,
Zem pelēka akmentiņa.

Jānīšam sieru sēju
Smalkā linu palagā:
Jānīts manas govīs gana
Visu cauru vasariņu.

Jānīts jāja gadapkārtu,
Atjāj Jāņu vakarā,
Saimniecei sieru prasa,
Saimniekam miežu alu.

Jāņa tēvs alu dara
Baltā bērza mucīņā;
Jāņa māte sieru sēja
Baltā linu audeklā.

Jānīts nāca, Jānīts nāca,
Ko mēs Jāni mielosim?
Nokausim purva dzērvi,
Upē zaļu līdaciņu.

Par gadiņu Jānīts nāca,
Ko mēs Jāni mielosim?
Sildam pienu, cepam raušus,
Pinam krāšņus vainadziņus.

Auniet kājas, puīši, meitas,
Rītu būs Jāņu diena;
Tad iesim dziedādami,
Jāņu bērnus meklēdami.

Pošaties, Jāņa bērni,
Sagaidiet Jāņa dienu:
Jāņa diena spodra nāca,
Ugunīs mirdzēdama.

Visi putni priecājāsī,
Jāņu dienu gaidīdami;
Kad atnāca Jāņa diena,
Visi spārnus plivināja.

Atslēdziņa nolūzuse
Manam dziesmu pūriņam;
Lai dziesmiņas pataupās
Līdz Jānīša vakaram.

Visi gaida Jāņa dienu,
Puiši gaida, meitas gaida;
Puišiem alu, puišiem sieru,
Meitām zāļu vainadziņus.

Nāc nākdama, Jāņu diena,
Ko tik ilgi kavējies?
Savīst mani puķu kroņi
I rozītes izravētas.

Katru gadu Jānīts nāca,
Nu atnāca šo gadiņu;
Nu atnāca šo gadiņu,
Zāļu pušķi rociņās.

Par gadskārtu Jānīts nāca
Savus bērnus apraudzīt:
Meitām nesa zīļu rotu,
Puišiem caunu cepurītes.

Katru gadu Jānīts nāca
Savus bērnus apraudzīt:
Ko tie ēda, ko tie dzēra,
Kā darbiņu pastrādāja.

Jānīts brauca par gadiņu,
Sav` bērniņu aplūkoti:
Vai ir lieli izauguši,
Vai ir labi pārtikuši.

Viegli, viegli Jānīts brauca
No kalniņa lejiņā,
Lai vējiņš nenopūta
Zaļa zīda mēteliņu.

Visiem zirgi viegli tek,
Jānīšam smagi tek:
Kā tie smagi netecēs,
Darvas mucas vezumā.

Celies, brālīti,
Aunies kājas,
Iesim Jānīti
Ielīgot!

Jānītim vara taure,
Manim dziesmu vācelīte;
Jānīts pūta vara tauri,
Es dziesmiņu nodziedāju.

Jāņa diena, Jāņa diena,
Kā mēs tevi sagaidām?
Ar dziesmām sagaidām,
Sējas darbus pabeiguši.

Visu gadu dziesmas krāju,
Jāņu dienu gaidīdama;
Kad atnāca Jāņu diena,
Nu dziesmiņas jāizdzied.

Meitas Jāni daudzina
Jau vakar, aizvakar;
Puiši, šķelmi, nedaudzina
Ne Jānīša vakarā.

Jauni puiši, jaunas meitas,
Nav vairs tālu Jāņa diena:
Šī dieniņa, rītdieniņa,
Parīt pati Jāņa diena.